

El Museu Picasso: recerca i coneixement, noves adquisicions i nou edifici

Dossier de premsa
24 de març de 2009

SUMARI

EL PROJECTE DEL MUSEU PICASSO DE BARCELONA

- Desplegament (2007 i 2008)
Coneixement i recerca (2009 – 2012)
- Picasso: estat de la qüestió i posicionament del Museu

1. EL MUSEU PICASSO: GENERACIÓ DE CONEIXEMENT I RECERCA

- a) Creació de l'arxiu. Adquisició del Fons Sabartés/Solano
- b) Creació del nou centre de documentació.
Projecte de fons oral
- c) Noves línies de publicacions científiques
- d) Conservació preventiva i restauració: recerca científica sobre els materials i les tècniques en l'obra de Picasso
- e) Patrimoni arquitectònic: estudi històric-arquitectònic i de valoració patrimonial dels edificis que acullen el Museu Picasso
- f) Curs de postgrau *Repensar Picasso* / UAB
- g) Donar entrada a la nova creació artística
- h) Noves incorporacions a l'equip del Museu

2. LA COL·LECCIÓ COM A MOTOR DEL MUSEU: LES NOVES ADQUISICIONS

3. EL NOU EDIFICI: CONEIXEMENT, RECERCA I ENTORN

Arquitecte: Jordi Garcés

DOCUMENTACIÓ ANNEXA

- Currículum abreujat de Juan José Lahuerta
- Currículum abreujat de Silvia Domènech

EL PROJECTE DEL MUSEU PICASSO DE BARCELONA

- **Desplegament (2007 i 2008)**
Coneixement i recerca (2009 – 2012)

Els anys 2007 i 2008 han assentat les bases programàtiques, organitzatives i estructurals del projecte del Museu. Entre els objectius assolits destaquem: la **nova presentació** de la col·lecció com a primer pas dirigit cap a la posada en context de l'obra de Picasso; la posada en marxa d'una **política d'adquisicions**; un nou plantejament per a les **exposicions temporals** oferint nous punts de vista de l'obra de l'artista; la creació del **nou servei educatiu** del Museu; un **nou web** exhaustiu i de referència; el **Carnet del Museu Picasso** per a fomentar l'accessibilitat i la complicitat amb el públic local; i un conjunt de **programes i activitats** que doten al Museu d'una forta implantació en la ciutat i el seu entorn més immediat (comunitat, entitats, adults, famílies).

Assolits els objectius esmentats, el Museu està en condicions d'iniciar el pla d'actuació 2009-2012, una etapa de creixement qualitatiu estrictament relacionada amb la missió principal del centre i la seva naturalesa, que té com a objectiu convertir el Museu en un **centre de referència** a escala internacional en la **generació de coneixement**, la **recerca** i els **estudis** picassians, i vincular-lo a la **creació artística**.

- **Picasso: estat de la qüestió i posicionament del Museu**

Tot prenent el títol d'una de les obres de referència sobre l'artista, es pot descriure el segle XX com el segle de Picasso, tant per la seva posició predominant com perquè la seva obra, pràcticament, l'abasta sencer. Es pot parlar de **dues grans vies** en el mapa de les narratives sobre l'artista:

- D'una banda, els **relats biogràfics** o que prenen la seva trajectòria vital com a punt de partida, tots ells elaborats o bé per especialistes que varen tenir una relació directa amb Picasso o bé per persones que s'hi varen relacionar íntimament

Palau i Fabre, Pierre Daix, John Richardson, Pierre Cabanne o Roland Penrose, entre molts d'altres, són exemple del primer cas, i Françoise Gilot, Fernande Olivier, Brassai, Daniel-Henry Kahnweiler o Jaume Sabartés, són representatius del segon. Si hi ha un element comú en aquest conjunt d'obres és que estan fortament marcades pel condicionant d'haver tractat personalment amb l'artista, i mostren o bé un caràcter d'admiració profunda per la seva figura, o bé opinions fortament marcades per la seva experiència personal

- La segona gran via d'aproximació ha estat la **construcció d'una classificació estilística** de caràcter formal per a l'obra de Picasso que a finals del segle XX ha esdevingut estàndard i hegemònica i que es deu en gran mesura a algunes obres fonamentals entre les quals destaquen els catàlegs raonats de referència de la seva obra (Baer, Ramié, Pierre Daix, Palau i Fabre i Zervos, etc.) i altres obres sobre la totalitat de la producció de l'artista com el catàleg de la gran antològica de William Rubin per al MOMA l'any 1980

Repensar Picasso

Quasi quaranta anys després de la seva mort, és oportú plantejar la construcció de **noves narratives** sobre l'artista que, amb una major distància crítica, permetin:

- **Contextualitzar** la seva producció amb la d'altres artistes
- Analitzar els forts **lligams amb la tradició** i seguir-ne el rastre fins al dia d'avui
- Entendre l'obra de Picasso més **com un procés** que com un conjunt de resultats
- Posar el seu llegat a disposició dels artistes contemporanis, com a **motor per a altres creadors**
- Deslliurar Picasso dels tòpics i clixés existents
- Inserir-lo en una visió més complexa i entrelligada de la història de l'art

Una mirada, en definitiva, des del present que en permeti una recepció per al segle XXI i que mantingui viva la seva obra.

Picasso i Barcelona

Aquest replantejament és aplicable en l'àmbit de la relació entre Picasso i Barcelona, fortament assentada per les estades de l'artista, les seves donacions a la ciutat i la trajectòria del Museu però alhora mancada encara d'un veritable cos crític de pensament i revisió de la seva obra i figura, que situï la nostra ciutat en el mapa de l'estudi i la investigació a l'entorn de Picasso. Cal cobrir l'absència quasi total d'ensenyament, estudi i recerca sobre Picasso a les universitats, la manca de publicacions, ja sigui de nova edició com de referència en català i castellà, així com la desconexió entre les generacions més joves d'historiadors, especialistes i creadors amb l'obra de l'artista. Cal també, finalment, revisar i analitzar de manera sistemàtica, la seva recepció crítica a la nostra ciutat i la seva presència en l'imaginari col·lectiu.

4. EL MUSEU PICASSO: GENERACIÓ DE CONEIXEMENT I RECERCA

Sota el concepte general **Repensar Picasso** i en el context de **tres grans línies de recerca** –la col·lecció; la figura de Picasso i la seva recepció amb l'èmfasi en la relació amb Barcelona; i la gènesi i història del Museu– s'ha iniciat, en aquesta direcció, un primer conjunt de projectes:

i) Creació de l'arxiu. Adquisició del Fons Sabartés/Solano

Aquest arxiu de nova constitució té la missió de recollir, conservar, organitzar i difondre tots aquells fons o col·leccions d'àmbit personal, patrimonial o institucional d'interès per a la història o l'esdevenir del Museu, així com dels documents d'arxiu que genera el propi centre.

La **política d'adquisicions** de l'arxiu està encaminada a cercar i adquirir aquells fons i col·leccions d'àmbit privat que ajudin a preservar la memòria del Museu. En aquest sentit, una de les primeres accions ha estat la adquisició de la part del fons Sabartés en mans de la Sra. Pilar Solano.

▪ Adquisició de part del fons Sabartés / Pilar Solano

Comprat a la Galeria Miquel Alzueta, l'octubre del 2008, per 446.331,60€

Es tracta de part de l'arxiu personal de Jaume Sabartés (escultor, escriptor, secretari personal de Picasso i principal impulsor del Museu) propietat de la Sra. Pilar Solano, que complementa l'arxiu donat pel mateix Sabartés al Museu Picasso, abans de la seva mort l'any 1968, i que suposa una adquisició de gran importància per l'íntima connexió dels materials d'aquest fons amb la història del centre

El fons està format, entre d'altres, per: **documentació personal** de Jaume Sabartés relativa a la constitució del Museu; **correspondència privada** relativa a la seva relació amb les editorials i persones com ara el mateix Picasso, o Dora Maar; **mecanoscrits** de Sabartés (tres d'ells inèdits);

dos **poemes eròtics manuscrits** per Picasso; **622 fotografies i tres àlbums** (317 fotografies) que il·lustren la relació de Picasso amb Sabartés i amb la família Gaspar; **7 llibres dedicats per Picasso** i 2 per Miró a Sabartés; i **145 llibres**, molts d'ells dedicats pels autors com Neruda, Loris, Penrose, Gilot, Eluard.

j) Creació del nou centre de documentació. Projecte de fons oral

El nou centre de documentació estarà destinat a disposar d'informació referencial que faciliti eines per a la recerca, generant dossiers científics elaborats a propòsit com és, per exemple, la creació d'un fons oral

- **El fons oral**

Es basa en la creació d'un conjunt de fons sonores (imatge i so) en les quals es recollirà el testimoni dels protagonistes de la història del Museu, mitjançant la realització d'entrevistes, en forma de converses.

k) Noves línies de publicacions científiques:

- **Textos picassians**

El Museu publicarà una nova línia editorial que recuperarà textos fonamentals per a la comprensió o revisió de l'obra de Picasso, tant de caire crític com escrits pel propi artista, per tal d'afavorir la recerca i divulgar obres de referència de la bibliografia picassiana, cobrint així el buit existent amb un gran nombre d'escrits bàsics que no han estat encara traduïts al català i/o al castellà, afegint en tots les casos un comentari crític a l'edició.

- **Inèdits**

Es publicaran, en versió digital i impresa, els textos dels seminaris i conferències organitzats pel Museu.

Número 1: *Gósol: el pròleg de l'avantguarda*

Autors: Rosemblum, Carmona, Cowling, Fontbona, Léal, Staller

Aparició: juliol del 2009

l) Conservació preventiva i restauració: recerca científica sobre els materials i les tècniques en l'obra de Picasso

La investigació en el camp dels materials i les tècniques utilitzades per Picasso en les seves obres és un dels camps més importants on pràcticament està tot per explorar. El departament de conservació preventiva i restauració del Museu ha iniciat una línia de treball en col·laboració a escala nacional i internacional en projectes d'aquest àmbit.

▪ **Projecte de recerca amb tècnica RAMAN**

Gràcies a la col·laboració establerta amb el Departament de Teoria del Senyal i Comunicacions de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), per primera vegada, obres de la col·lecció del Museu Picasso s'estan analitzant amb tecnologia RAMAN. Aquesta tècnica analítica, no invasiva, permet analitzar els pigments de qualsevol punt d'una obra d'art, en el nostre cas pintures, sense extracció de mostra ni alteracions del material.

m) Patrimoni arquitectònic: estudi històrico-arquitectònic i de valoració patrimonial dels edificis que acullen el Museu Picasso

Per tal de posar en valor el patrimoni arquitectònic del Museu s'ha iniciat un estudi que tindrà una durada de 15 mesos i que permetrà donar-lo a conèixer, integrar-lo en el discurs del Museu i posar en marxa línies de conservació. Es faran les següents **accions**:

- Identificació i valoració patrimonial dels elements més singulars i rellevants
- Establiment d'una seqüència crono-estructural
- Desenvolupament de cronologies absolutes
- Estudi de l'estat de conservació dels elements més singulars i d'especial rellevància històrico-constructiva
- Es proposaran línies de conservació i es restituïran arquitectònicament amb propostes gràfiques

n) Curs de postgrau *Repensar Picasso* / UAB

Dirigit per Gerard Vilar i Jèssica Jacques, i organitzat per l'UAB i el Museu Picasso, aquest curs forma part del màster *Pensar l'art d'avui*. El doble objectiu és el replantejament de les narratives sobre Picasso i la construcció d'una nova narrativa teòrica, ja no de caire biogràfic o formalista sinó des del llenguatge i l'argumentari propis de l'estètica i la teoria de l'art de finals del segle XX i principi del segle XXI.

Aquesta primera edició (2008-2009), té lloc a la seu del Museu i compta ja amb la participació d'especialistes destacats com són: Christopher Green, Elizabeth Cowling, Valeriano Bozal i Joan Miguet, entre d'altres.

o) Donar entrada a la nova creació artística

D'acord amb el plantejament explicat abans, i partint de la idea que entén l'obra de Picasso també com a motor per a altres creadors, el Museu inicia una línia d'exposicions o projectes de petit i mig format amb artistes vius. El primer projecte serà una proposta de l'artista multidisciplinar canadenc Rodney Graham (1949) que es presentarà al Museu paral·lelament a l'exposició que li organitza el MACBA entre el gener i el març del 2010.

p) Noves incorporacions a l'equip del Museu

Per tal d'afrontar aquesta segona etapa del projecte el Museu s'ha realitzat dues incorporacions importants:

- Juan José Lahuerta (Barcelona, 1954) és arquitecte, doctor i professor titular del Departament de Composició Arquitectònica, Història de l'Art i de l'Arquitectura a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Profund coneixedor de l'art de finals del segle XIX i del segle XX, Lahuerta ha estat autor, responsable i col·laborador de nombroses exposicions, publicacions, articles i estudis.

S'incorpora al Museu com a **sènior curator** o conservador de referència.

- Silvia Domènech (Barcelona, 1963) és Llicenciada en Geografia i Història per la Universitat de Barcelona el 1987. Ha estat directora de l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona entre els anys 1997 i 2007 i és una reconeguda especialista en la gestió i la recerca del patrimoni fotogràfic i documental.

S'incorpora al Museu com a **responsable de l'arxiu i del centre de documentació**.

5. LA COL·LECCIÓ COM A MOTOR DEL MUSEU: LES NOVES ADQUISICIONS

El Museu continua incrementant la seva col·lecció, de manera simultània, en dues direccions:

- Amb l'adquisició peces molt significatives del període en el que el Museu és la referència
- Adquirint obres que puguin completar aspectes molt concrets de la col·lecció, sempre en el marc cronològic que ocupa

L'aposta és accentuar encara més l'especificitat del Museu, allò que el fa diferent de la resta i li permet construir un discurs propi. Els grans buits de la col·lecció cal suplir-los, temporalment, amb altres vies com són les exposicions.

- **Dibuix:** *Bohèmia madrilenya (grup d'artistes)*

Artista: Pablo Picasso (signat P. Ruiz Picasso, a carbonet, a la part inferior dreta)

Títol: *Bohèmia madrilenya (grup d'artistes)*

Realització: Madrid, 1901
(no datat)

Tècnica: Carbonet sobre paper

Mides: 24,7 x 32 cm

Procedència:

Col. Louis Goldschmidt,
Subhasta Christie's, Londres,
1960, lot 77,
Col. Mr. And Mrs. Irving Mitchell Felt,
NY

Preu: Adquirit el maig del 2008, en subhasta pública a Sotheby's, Nova York, per 254.598,66€

La importància d'aquesta adquisició per al Museu

Aquest dibuix executat amb carbonet –tècnica que permet ressaltar els contrastes de llum i que Picasso ja havia utilitzat durant els últims mesos de 1900– va aparèixer reproduït al núm. 2 de la revista *Arte*

Joven, publicat el 15 d'abril de 1901. La majoria dels dibuixos publicats a aquesta revista van ser fets tenint en compte que serien reproduïts en blanc i negre i, per això busquen la màxima expressivitat possible.

La revista *Arte Joven* va ser creada l'any 1901 per Pablo Picasso (que va exercir com a Director artístic) i Francesc d'Assis Soler (Director literari), a la manera com Casas i Utrillo crearen *Pèl i Ploma*, i amb voluntat d'establir un vincle entre la madrilenya "generació del 98" i el modernisme català. Amb el mateix format que la revista *Quatre gats*, el número preliminar d'*Arte Joven* va sortir el 10 de març i el número 4 i últim va sortir l'1 de juny.

La participació en aquesta publicació va permetre a Picasso el contacte amb els cercles més avantguardistes de Madrid, i tingué com a col·laboradors, entre d'altres, a Pío Baroja, Ricardo Baroja, Miguel de Unamuno o Azorín

En aquest dibuix Picasso es representa entre un grup d'amics que són, d'esquerra a dreta: un personatge català del qual l'artista no recordava el nom, Henri Cornutti (poeta francès admirador de Verlaine i amic de Max Jacob i col·laborador la revista), Francesc d'Assis Soler, el mateix Picasso i Alberto Lozano (escultor i poeta, i també col·laborador d'*Arte Joven*).

L'adquisició és extraordinàriament significativa pel Museu, ja que al marge d'encaixar de manera perfecta en el període cronològic en el qual el museu és la referència absoluta, es tracta d'una obra molt representativa de la seva estada a Madrid l'any 1901 de la qual justament el Museu disposa d'escassos dibuixos.

Comparatiu amb altres obres del Museu

La col·lecció del Museu disposa de diversos croquis o apunts fets durant la seva estada a Madrid l'any 1901 com *Tres apunts de dones*, (MPB 4.776), *Senyora jove amb gosset* (MPB 110.555) i *Celestina i parella* (MPB 110.356).

També trobem a la col·lecció alguns dibuixos de tècnica similar, com ara el *Retrat de Carles Casagemas* (MPB 110.653), o els esbossos per a les seves il·lustracions publicades a la revista *Joventut* (*El clam de les verges* i *Ser o no ser*)

▪ **Dibuix** ***Miquel Utrillo i Santiago Rusiñol fumant en pipa***

Artista: Pablo Picasso
(signat *Picasso*,
posteriorment, a la part
inferior dreta)

Títol: *Miquel Utrillo i Santiago
Rusiñol fumant en pipa*

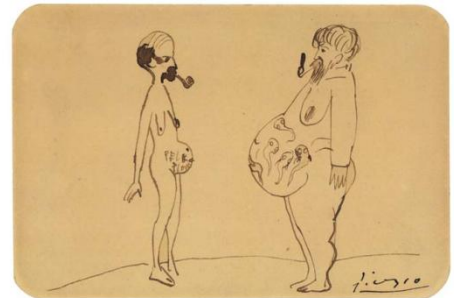
Realització: Barcelona, 1903
(no datat)

Tècnica: Tinta sobre cartolina

Mides: 9 x13,3 cm

Procedència:
Col. Juan Junyer, Barcelona
Perls Gallery, N Y
Alex and Rita K. Hillman, NY
Alex Hillman Family Foundation

Preu: Adquirit el novembre del
2008, en subhasta
pública a Christie's Inc,
Nova York, per
27.778,32€

La importància d'aquesta adquisició per al Museu

Es tracta també d'una adquisició de gran valor per al Museu, plenament representativa de la relació de Picasso amb Barcelona i els cercles artístics de principis de segle, en aquest cas amb Utrillo i Rusiñol, els quals apareixen a nombroses obres presents a la col·lecció del Museu

Aquest dibuix va ser realitzat l'any 1903 a Barcelona. Representa a Miquel Utrillo i Santiago Rusiñol caricaturitzats com a dones en estat: Utrillo duu gravada a l'abdomen la inscripció "PEL & PLOMA".

Tant pels trets estilístics, com pel tema tractat –Utrillo, Rusiñol i Ramon Casas van ser els impulsors i principals col·laboradors de la revista "Pèl & Ploma" (1899-1903)– està probablement relacionat amb la gestació de la revista.

El dibuix està realitzat al dors d'una tarja impresa de la casa Juñer Hnos, una merceria dels germans Carles i Sebastià Junyer Vidal als quals Picasso solia visitar durant la seva estada a Barcelona l'any 1903, passant nombroses hores a

la botiga, i dibuixant frenèticament en tires de paper i en les targes de negocis dels seus amics. Aquests dibuixos de petit format solen tenir un aire satíric i eròtic. Sebastià Junyer Vidal va acompanyar a Picasso a París l'any 1904, viatge que Picasso va immortalitzar a un auca.

Comparatiu amb altres obres del Museu

A la col·lecció del Museu es conserven tres dibuixos més realitzats també sobre aquestes targes, diversos dibuixos amb retrats de Miquel Utrillo i Santiago Rusiñol (11) i pàgines d'esbossos en les que apareixen de manera reiterada ambdós personatges (7 per ambdues cares).

Miquel Utrillo (Barcelona, 1862 – Sitges, 1934), enginyer, pintor i escriptor, va ser un dels fundadors de la taberna *Quatre Gats* l'any 1897, juntament amb Ramon Casas, Santiago Rusiñol i Pere Romeu. Amb Ramon Casas va editar entre 1899 i 1903 la revista *Pèl i Ploma*. Va organitzar una exposició de pastels de Picasso i Casas a la Sala Parés la primavera de 1901.

Santiago Rusiñol (Barcelona, 1861 – Aranjuez, 1931), pintor i escriptor. Un dels fundadors de *Quatre Gats*, organitzador de les festes modernistes i responsable de la resurrecció del culte a El Greco.

- **Dibuix** **Variació de Las Meninas**
(dedicatòria a Louis Broder)
 Portadella del llibre de Jaume Sabartés
Picasso: Les Ménines et la vie

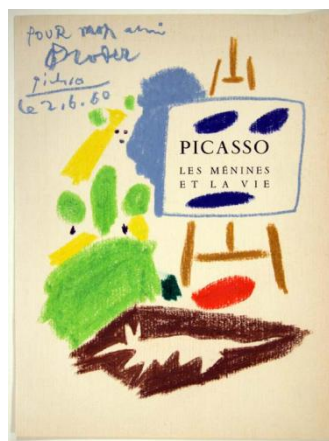
Artista: Pablo Picasso
 (signat, dedicat i datat a
 l'angle superior esquerre)

Realització: 2-6-60

Tècnica: Ceres sobre paper

Mides: 32 x 24,2 cm

Preu: Adquirit, el setembre del
 2008, a la galeria de
 Manuel Mayoral,
 Barcelona (certificat per
 Maya Picasso, filla de
 l'artista) per 99.180€

La importància d'aquesta adquisició per al Museu

Es tracta d'un dibuix que representa la infanta Margarita Maria, el gos i el cavallet en una variació inèdita de *Las Meninas*, la sèrie d'olis en homenatge a Velázquez realitzada per Pablo Picasso el 1957 i que el museu té completa en la seva col·lecció, fruit de la donació feta per l'artista el 1968 a la Ciutat de Barcelona en memòria de Jaume Sabartés. El paper suport d'aquest dibuix és la portadella retallada del llibre de Jaume Sabartés *Picasso: Les Ménines et la vie*, Editions Cercle d'Art, 1958 i està dedicat a l'editor i estampador d'obra gràfica Louis Broder.

Comparatiu amb altres obres del Museu

La sèrie *Las Meninas* és l'única de les suites que Picasso va realitzar sobre obres d'altres artistes del passat que es conserva íntegrament en una sola col·lecció.

Aquest dibuix, malgrat que va ser realitzat tres anys després de la sèrie suposa un important exemple de com Picasso reflexiona i reinterpreta la seva pròpia obra i resulta un complement de gran vàlua per al conjunt.

- **LLIBRE IL·LUISTRAT:** *La Célestine*, Fernando de Rojas

Fernando de Rojas, *La Célestine*. París, Éditions de l'atelier Crommelynck, 1971 (Cramer, nº 149)

Tiratge: 400 exemplars en paper verjurat Richard-de-Bas amb filigrana "La Célestine", amb signatura autògrafa, a llapis, de Picasso

Il·lustracions: 66 aiguaforts i aiguatintes, datades en el coure [entre l'11 d'abril i el 18 d'agost del 1968], no signades

Impressor: Fequet et Baudier, París, text i tipografia
Bernard Duval, París, enquadernació
Atelier Crommelynck, París, gravats
Acabat d'imprimir: gener del 1971

Comentaris: els 66 gravats que il·lustren el llibre formen part de la famosa sèrie dels "347 gravures" editada per la galeria Louise Leiris des del 1969.

Exemplar de Pierre Baudier (dels 18 nominals del tiratge)

Adquirit a Hispaliber, el desembre del 2008, per 82.000€

La importància d'aquesta adquisició per al Museu

Aquest és un dels títols importants que no es troba en la col·lecció de llibres il·lustrats del Museu (40/156 Cramer). Es tracta d'un projecte de llibre d'artista molt personal, sobre un tema, el personatge de la novel·la *La Celestina* (de Fernando de Rojas), recurrent en tota l'obra de Picasso.

En concret es tracta de l'exemplar nominal de Pierre Baudier (Fequet et Baudier, París), l'impressor del text. L'edició (400 exemplars) compta amb només 18 exemplars nominals reservats als col·laboradors del projecte, cosa que dóna un alt valor afegit a l'exemplar que conté els 66 gravats originals i la signatura original de Picasso.

▪ **LLIBRE IL·LUSTRAT** *Chef d'oeuvre inconnu*, Balzac

Honoré de BALZAC, *Le Chef-d'œuvre inconnu*; eaux-fortes originales et dessins gravés sur bois de Pablo Picasso. Paris, Ambroise Vollard, 1931

Il·lustracions: 12 aiguaforts, no datats [1927], no signats; 1 aiguafort [índex il·lustrat dels 12 anteriors], no datat [4 de juliol de 1931], no signat.

Tiratge: 340 exemplars

Impressor: Aimé Jourde, París, text i tipografia
Louis Fort, París, gravats
Georges Aubert, París, gravats en fusta

Acabat d'imprimir: 12 de novembre de 1931

Adquirit a la Galeria Cramer de Ginebra, el desembre del 2007, per 21.413,14€

La importància d'aquesta adquisició per al Museu

Aquest llibre va ser editat per Ambroise Vollard (1868 - 1939) que va ser un dels marxants de Picasso. A més 13 gravats originals de l'artista, el llibre conté 3 tipus d'il·lustracions diferents: 16 pàgines del quadern del 1924, fet a Juan-les-Pins, amb dibuixos de punts i línies; 4 reproduccions de dibuixos d'una sèrie feta també a Juan-les-Pins, l'any 1926; i 63 gravats sobre fusta que reproduïen dibuixos fets en tinta xinesa de diferents quaderns dels anys 1925 i 1926, fets també a Juan-les-Pins.

6. EL NOU EDIFICI: CONEIXEMENT, RECERCA I ENTORN

Arquitecte: Jordi Garcés

Aquest edifici representa l'aposta del Museu per la investigació i el coneixement. Acollirà, en el primer pis, la biblioteca, l'arxiu i el centre de documentació i, a la planta baixa, disposarà d'uns espais destinats a la realització de totes les activitats de caire educatiu o científic del Museu (tallers, conferències, seminaris, màsters) així com d'altres obertes al públic en general o en col·laboració amb entitats i associacions dels barris de l'entorn.

La nova construcció tindrà façana a la plaça Jaume Sabartés i als números 24, 26 i 28 de carrer Flassaders i comunicarà directament amb les dependències del Museu a través de l'actual pati interior. Amb aquest edifici, el Museu assolirà la configuració d'acord amb els esquemes que es van traçar des de 1978. El conjunt existent quedarà vertebrat pel traçat interior dels dos carrers perpendiculars entre sí a la planta baixa. Aquest esquema bàsic de recorreguts queda plenament consolidat a l'establir un nou accés per la plaça Sabartés.

Amb una superfície construïda de 1.600 m², l'edifici constarà de planta, pis i soterrani. Les obres s'adjudicaran a finals d'abril i es preveu una durada aproximada de 22 mesos.

DOCUMENTACIÓ ANNEXA

▪ Currículum abreujat de Juan José Lahuerta

Juan José Lahuerta (Barcelona, 1954) és arquitecte (1977), doctor (1983) i professor titular del Departament de Composició Arquitectònica, Història de l'Art i l'Arquitectura a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona.

Ha estat assessor del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid i comissari de nombroses exposicions com *Dalí. Arquitectura* (Museu Dalí; Centre Cultural Caixa de Catalunya, Barcelona, 1996); *Arte Moderno y revistas españolas* (MNCARS, Madrid; Museo de Bellas Artes de Bilbao, 1996, con E. Carmona); *Margaret Michaelis. Fotografía, vanguardia y política en la Barcelona de la República* (IVAM, Valencia; CCCB, Barcelona, 1998-99, con Jordana Mendelson) i *Universo Gaudí* (CCCB, Barcelona; MNCARS, Madrid, 2002) entre d'altres.

Ha col·laborat i participat en multitud d'exposicions, organitzacions de cursos, investigacions i catàlegs amb diferents museus com el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, el CCCB, el Museu Picasso de Barcelona, la Fundació Tàpies, el MACBA, l'IVAM, el Museo del Prado, el Museum of Modern Art de Nueva York, el Musée d'Orsay i el Centre Georges Pompidou entre d'altres.

Ha escrit articles en nombroses revistes nacionals i estrangeres, llibres i catàlegs, i ha publicat, entre d'altres, els llibres: *1927. La abstracció necessària* (Anthropos, Barcelona, 1989); *Decir Anti es decir Pro. Escenas de la vanguardia en España* (La Edad de Oro, Museo de Teruel, 1999); *Le Corbusier. "Espagne". Carnets* (eds. francesa e italiana: Fondation Le Corbusier, Paris / Electa, Milano, 2001; ed. alemana: Bangert Verlag, Schopfheim, 2001); *El fenómeno del éxtasis. Dalí c.1933* (Siruela, Madrid, 2004); *Destrucción de Barcelona* (Mudito&Co, Barcelona, 2004); i *Le Corbusier e la Spagna* (Electa, Milano, 2005).

Ha publicat edicions de textos d'autors com Le Corbusier o Giorgio De Chirico, a més de l'edició crítica del volum IV d'assajos de l'*Obra Completa Literaria de Salvador Dalí*. És fundador i director de l'editorial Mudito & Co de Barcelona, que va guanyar una Medalla FAD 2007. Acaba de rebre el III Premio Internacional de Ensayo del Círculo de Bellas Artes de Madrid pel llibre *Estudios Antiguos*.

Ha estat professor convidat, ha impartit classes i ha donat conferències a distintes universitats, museus i institucions culturals d'Espanya i de l'estranger com la Facoltà di Architettura, Politecnico di Milano; el Istituto Universitario di Architettura di Venezia; la Facoltà di Lettere e Filosofia, Università degli Studi di Roma; Istituto Orientale i la Facoltà di Architettura de Nàpoles; la Faculdade de Arquitectura de Lisboa; la Fondation Le Corbusier de París; la École d'Architecture de Versailles.

el Departament Architektur del ETH de Zurich; la Facultad de Arquitectura de Montevideo; el Instituto de Arquitectura y Urbanismo de México DF; The King Juan Carlos Center i The Institute of Fine Arts de la New York University; la Graduate School of Architecture de la Columbia University; la School of Art and Design de la University of Illinois en Urbana Champaign; la Chicago Architecture Foundation; i els Centres d'Estudis Hispànics de la Universitat Sofia de Tòquio i de la Universitat de Kobe.

▪ Currículum abreujat de Silvia Domènech

Llicenciada en Geografia i Història per la Universitat de Barcelona el 1987. *Postgrau en Gestió de Serveis d'Informació a l'Empresa* al Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya els anys 1988-89 i *Mestratge en Arxivística* de la Universitat Autònoma de Barcelona (1990-92) amb la qualificació de *cum laude*.

Ha treballat en la gestió de diversos arxius d'imatges des de 1989 a 2007, essent des de 1997 a 2007 directora de l'Arxiu fotogràfic de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona. Actualment, treballa al Museu Picasso de Barcelona. És autora del *Tesaure BIMA*, així com de diversos articles i monografies sobre la gestió del patrimoni fotogràfic i directora del projecte i la publicació *Barcelona fotografiada: 160 anys de registre i representació. Guia dels fons i les col·leccions de l'Arxiu fotogràfic de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona*. Des de 1991 participa habitualment en nombroses activitats de difusió i docència universitària relacionades amb el patrimoni, entre les que destaquen: professora del *Graduat Superior d'Arxivística i Gestió de Documents* de la UAB (2003-2008), del *Master Online de documentació digital* de la UPF (2003-2009), del curs *Organització i conservació de col·leccions fotogràfiques* del IEF (1998-2009), del *Postgrau de gestió de documents fotogràfics* de la UAB (2006), del *Postgrau d'Arxius i Gestió de la documentació* de la URV (2002-2005), del *Mestratge d'Arxivística* de la UAB (1997-2002), del *Postgrau d'organització d'Arxius* de la URV (1997), membre del *Projecte NODAC* de la Generalitat de Catalunya (2004-2005), de diversos tribunals de *Mestratges d'Arxivística* (1995-2003) i comissària de l'exposició *Amadeu i Audouard, fotografies d'escena* (1997) i *Montjuïc 1915, primera mirada* (2007).

Museu Picasso

Dep. de premsa i comunicació

Montcada 15 -23

08003 Barcelona

Tel. 932 56 30 21 / 26

museupicasso_prensa@bcn.cat

www.museupicasso.bcn.cat